

som er et af de vigtigste for Sylland, er taget op. Naar vi ikke have berørt det Spørgsmaal, han har nævnt, er det ingenlunde, fordi Udvalget har været ligegyldigt for det, men fordi Udvalget har været ubekjendt dermed. Udvalget har ikke vidst Andet, end at Frederikshavn—Gøteborg Trafiken var opgivet ifølge Udtalelser fra norsk Side om, at man ingen Pris satte paa den mere. Men hvad Udvalget var ubekjendt med er, at der samtidig dermed vil finde Forandringer Sted i Jernbanedriften, der ville medføre en meget betydelig Skade for den nord- og vestjydske Trafik. Hvad det ærede Medlem har oplyst, har den ærede Minister godkendt, idet han erkjendte, at Resultatet af den nye forbedrede Jernbane-Driftsplan bliver det, at man faar den jydske Post noget senere i Kjøbenhavn og den vesteuropæiske Post ligeledes, og for Norges Bedkommende blev Resultatet saaledes, at det rimeligvis slet ingen Betydning vilde have for Norge mere, om der overhovedet var en saadan Trafik. Dette stemmer ogsaa fuldstændig med, hvad jeg ogsaa ellers har erfaret. Jeg har i dette Dieblif faaet fat i nogle Bemærkninger om Forslaget til en ny Kjøreplan for de danske Statsbaner, som er meddelt et af Rigsdagens Udbalg. Det fremgaar deraf ganske tydeligt, at det forholder sig, som det ærede Medlem fra Frederikshavn gjorde opmærksom paa, at hele den vestnorske Post ved den nye Ordning, naar undtages Berlinerposten, vil forsinkes 12 Timer. Det vil sige, at hele Posten til Vesteuropa vil forsinkes 12 Timer, og da man ikke kan antage, at den vestnorske Post har særlig Interesse for denne Route for at komme til Berlin, men vil gaa med den nye svenske Rystbane, er hele denne Post, som man havde haabet at skulle befordre for Fremtiden, stoppet i 12 Timer. Det er ubestrideligt, det fremgaar af Udtalelser fra selve Jernbanebestyrelsens Chef. Ligeledes fremgaar det af disse Bemærkninger, at den norske Repræsentant ved det Møde, der her er Tale om, som afholdtes her i Kjøbenhavn den 6te Juli 1888, bestemt har protesteret derimod, idet han har hævdet, at det vilde medføre saa stor Skade for den norske Trafik, at han paa ingen Maade kunde gaa ind paa dette Forslag. Der blev der udtalt af den vedkommende norske Repræsentant, at en Del af den norske Post gaar over Bergen til England, den vil

altsaa gaa søværts, men Posten til det store Fastland vil væsentlig netop være nødt til at benytte Frederikshavns Route med den jydske Jtogsforbindelse, medens Route mellem Frederikshavn og Gøteborg ikke havde nogen Interesse for Norge. Dermed er det altsaa konstateret, at den Route, der befordrede den vestnorske Post til det europæiske Fastland, er nu af Indenrigsministeriet indrettet saaledes, at man maa vente, at man fra norsk Side selv besørger sin Post paa anden Maade. F. Ex. ved en direkte Dampskibsforbindelse til Flensborg vilde man, da de jydske Jtogs gaa til Flensborg, have en Forbindelse i Gang, og man kunde maasse ogsaa gaa til Kiel. Nu har den ærede Minister sagt, at det var Noget, han havde gjort, fordi man fra denne Side i dette Thing tidligere varmt havde opfordret ham til noget Saadant. Dette maa dog vistnok noget bero paa en Sukkummissfeil fra Ministerens Side. Sagen er nemlig den, at da Ministeren havde approberet de indtil nu bestaaende Kjøreplaner, gjorde man opmærksom paa, at man havde optaget en hel Del Linier og Router paa den, sat en hel Del Tog i Gang, med hvilke Ingen den Gang kjørte, og som jo kostede overordentlig mange Penge, uden at der foreløbig var stor Udsigt til, at de kunde forrente sig. Men en ganske anden Ting er det, at man nu, da disse Router ere satte i Gang, og naar der derpaa er bygget en hel gennemgaaende Transit fra Norge til Europa, paa een Gang bryder af, bringer Forstyrrelse ind og paa dette Tidspunkt, vi nu leve i, hvor der er mangfoldige andre Farer for vor Forbindelse med Omverdenen, slaar denne Route itu og gør dette, som nu er sket. Dette, maa jeg tilstaa, forbausar mig. Det er imidlertid i Overensstemmelse, jeg tør nok sige med Regjeringens System paa det økonomiske Omraade, det stemmer fuldstændig ikke blot med de Svar, den ærede Minister har givet mig paa de andre Spørgsmaal, jeg har tilladt mig paa Udvalgets Begne at fremsætte og forsvare med Hensyn til den østjydske Trafik, men det stemmer ogsaa med, hvad der overhovedet er sket ikke blot med Hensyn til Trafiken, men med Hensyn til Landets økonomiske Udvikling i det Hele taget i den sidste Tid. Ligeoverfor de Opfordringer,